

права. Принцип рівного захисту суб'єктів, як було зазначено вище, виступає закріпленням загальних принципів рівності та справедливості, що є складовими принципу верховенства права.

Принцип захисту економічної конкуренції свідчить про забезпечуваний державою захист конкуренції у підприємницькій діяльності. З самого визначення змісту цього принципу простежується зв'язок з принципом рівного захисту суб'єктів господарювання, що відображається у суб'єкті, який забезпечує захист, тобто у державі.

Принцип поєднання публічних та приватних інтересів у сфері господарювання відображає зв'язок між свободою підприємницької діяльності та її обмеженням.

Отже, можна зробити висновок, що актуальні на сьогодні є вказані принципи для того щоб примусити або спонукати порушника припинити дії, що порушують майнові права захисту суб'єктів господарювання, або попередити такі дії.

Література

1. Господарський кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. З подальшими змінами // Відомості Верховної Ради (ВВР). - 2003. - № 18, № 19-20, № 21-22. - Ст. 20.
2. Ніколенко Л. М. Господарське процесуальне право України: підручник / Л. М. Ніколенко; Маріуп. держ. ун-т. – О.: Фенікс, 2011. – 512 с.
3. Колодій А. М. Принципи захисту суб'єктів господарювання: монографія / А. М. Колодій. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 208 с.
4. Феделеш Е.М. Характеристика принципу захисту суб'єктів господарювання: монографія / Е.М. Феделеш. – К., 2010. – 176 с.

УДК 346(043.2)

Козирєва В.П., к.ю.н., доцент,
Черіпка М.І., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ МАЙНА БОРЖНИКА У ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА

Реалізація майна банкрута є одним із головних етапів всієї процедури банкрутства. Завдяки отриманим коштам від продажу майна, підприємство буде мати можливість виконати свої зобов'язання перед кредиторами. В зв'язку з цим, важливим у проведенні такої процедури є дотримання механізму реалізації майна, який передбачений нормативними документами, з метою врахування та реалізації прав і обов'язків всіх сторін, які беруть участь в процедурі банкрутства.

Головне у процедурі продажу майна боржника - це отримання

результату, а саме коштів, за рахунок яких будуть задоволені вимоги кредиторів. Адже, саме кошти від продажу майна боржника спрямовуються на покриття всіх боргів. У випадку повного задоволення вимог кредиторів, із наявністю залишку засобів, підприємство може відновити свою діяльність.

На сьогоднішній день, не зважаючи на постійне вдосконалення законодавства, що регулює відносини у процедурі банкрутства залишаються проблемними питання щодо належного визначення торгуючої організації та «найбільшої ціни» за якою має бути реалізоване майно банкрута на відкритих торгах [5].

На практиці, проблема з вибором торгуючої організації, виникає у зв'язку з некоректно визначеному переліку критеріїв, за яким арбітражний керуючий повинен проводити конкурс. Відповідно до ч. 6 ст. 49 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі за текстом – Закон) перелік критеріїв, на підставі, яких проводиться конкурс відбору, є наступним: наявність ліцензії, достатній, але не менш як три роки, досвід проведення аукціонів, запропонована найменша сума винагороди [1].

Недосконалим є й формулювання частини 4 статті 42 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо погодження продажу заставного майна банкрута на практиці призводить до цілого ряду зловживань із боку ліквідаторів та породжує неоднорідну судову практику [1].

Так, частим зловживанням є отримання ліквідатором згоди заставних кредиторів або суду на продаж всього майна банкрута, до якого входить і заставне майно, у вигляді цілісного майнового комплексу за ціною всіх кредиторських вимог, та подальший продаж цього майна, в тому числі і заставного, уже без будь-якого додаткового погодження з заставними кредиторами або судом не частинами (лотами), а разом - у вигляді цілісного майнового комплексу.

Слід зазначити, що виходячи з роз'яснень Міністерства юстиції України та Вищого господарського суду України, цілісний майновий комплекс при розгляді справ про банкрутство має дещо інше визначення, ніж надано Цивільним кодексом України та Господарським кодексом України: цілісним майновим комплексом по справах про банкрутство є сукупність усіх матеріальних та нематеріальних активів банкрута незалежно від того, чи є ці активи цілісним майновим комплексом за нормами інших актів чинного законодавства. Наприклад, цілісним майновим комплексом фізичної особи-підприємця, щодо якого розглядається справа про банкрутство, може бути декілька квартир, належних йому на праві власності, товар, офісна техніка та автомобіль; цілісним майновим комплексом юридичної особи може бути спеціалізоване виробниче обладнання, окрема земельна ділянка та цінні

папери або лише окремий об'єкт нерухомості і торгова марка [2].

Отже, продаж не пов'язаних об'єктів майна одним лотом набагато знижує можливість купівлі цього майна на аукціоні та повторному аукціоні. І відбувається продаж майна банкрута лише на другому повторному аукціоні, коли відсутні законодавчі обмеження зниження вартості майна, що продається. І вартість усього цілісного майнового комплексу може бути знижена навіть до однієї гривні [3, с. 37].

Таким чином, явним зловживанням обов'язком ліквідатора щодо здійснення продажу майна банкрута за найвищою ціною є продаж різних об'єктів, які складають цілісний майновий комплекс банкрута, єдиним лотом до моменту, поки не з'явиться покупець за заниженою ціною. Однак, за відсутності прямої заборони закону на такий продаж - часто майно банкрута продається за безцінь. Іншим частим зловживанням з боку ліквідаторів є звернення до суду за отриманням згоди суду на продаж заставного майна без звернення до заставних кредиторів або не надаючи навіть часу на поштовий обіг для отримання відповіді при направленні звернення.

Література

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14.05.1992 № 2343-ХІІ. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2343-12>

2. Інформаційний лист Вищого господарського суду України від 28.03.2013 р. № 01-06/606/2013 «Про Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v_606600-13

3. Ніконова Н. О. Проблемні питання погодження продажу заставного майна боржника при розгляді справ про банкрутство / Н. О. Ніконова // Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. - 2016. - Вип. 1. - С. 35-39.

4. Примак С. А. Актуальні питання продажу майна банкрута в процедурі ліквідації [Електронний ресурс] / С. А. Примак // Закон і бізнес. – Режим доступу: http://zib.com.ua/ua/print/21946aktualni_pitannya_prodazhu_mayna_bankruta_v_proceduri_likvid.html